

Neatidėliotinas
menas gyventi

Urgent Arts
of Living

Marie Lukasiewicz
Fábio Cunha
Ana Zibelnik

Istorijoje koralai pasirodo kaip talismanai nugalintys blogį, trokštami kolekcionierių laimikiai, nutapyti objektai mene, sutvėrimai turintys gydomųjų savybių. Filosofai, natūralistai ir rašytojai užpildė mūsų vaizduotę šių paslaptingų gyvių vaizdiniais. Realiam ir pramanytam pasaulyje jų begalinė spalvų ir tekstūrų įvairovė žavėjo mus milijonus metų. Jų praeitis žengia šlovingu žingsniu, tačiau dabartis klumpa. Dėl taršos, kylančios vandenynų temperatūros ir destruktivių žvejybos metodų daugiau negu 40% pasaulio koralinių rifų buvo sunaikinti per pastaruosius trisdešimt metų. Kaip gali vienu metu egzistuoti susižavėjimas ir naikinimas?

Už koralų baltumo atskleidžia šį jūrų gyvūną kaip paradoksalios žmogaus elgsenos su gamta ir gamtoje simbolį. Marie Lukasiewicz, įkvėpta XVII a. Philipp Galle graviūros, vaizduojančios jūros dugno plėšimą, išvystė daugiasluoksnį vizualinį tyrimą, apimančią koralų balimą ir naikinimą bei jų savybių išnaudojimą paramedicinos industrijoje. Savo meninėse praktikos derindama dokumentinius ir fikcinius naratyvus, ji kvestionuoja neapliujamus žmonijos vartojimo įpročius. Jos darbai šnabžda: mes esame save naikinanti gamta.

Corals appear in history as talismans against evil, as coveted collector's items, as painted objects in art, as creatures with a healing power. Philosophers, naturalists and writers have filled our imaginations with these mysterious beings. In both fictional and real worlds, their multitude of shapes and textures and their enthralling colors have fascinated us for millions of years. They have a glorious past, but a present that falters. Over 40% of the world's coral reefs have been destroyed in the last thirty years, due to pollution, ocean warming and destructive fishing methods. How can such wonder and abuse coexist?

In *Beyond Coral White*, this marine animal exemplifies humanity's paradoxical attitude towards the natural world. Inspired by a 17th-century engraving by Philips Galle that represents the looting of the seabed, Marie Lukasiewicz has developed a multi-layered visual investigation of the bleaching and destruction of corals, and the exploitation of its properties in the paramedical industry. Blending both documentary and fictional narratives in her artistic practice, she questions our persistent and destructive habits of consumption. Her work whispers: we are nature destroying itself.

Marie Lukasiewicz, born 1982, is a French visual artist based in Paris. Her artistic practice focuses on environmental issues and pollution. Concerned by ecology, she deepens her work in combining it with scientific research, but also tests the boundaries between reality and fiction and lets humor and absurdity play an important role.

Marie Lukasiewicz

Už koralų baltumo / Beyond Coral White

“More coral calcium is produced naturally by the oceans than can possibly be consumed.”

Hand 04/12	16,5	22,9	37,567	1025,84	229,74	0,181	μmol/kg
Hand 05/12	17,3	24	38,382	1026,29	266	0,201 ± 0,02	μmol/kg
Hand 06/12	16,3	22,6	37,676	1025,24	230,38	0,07 ±	
Hand 07/12	17,5	23,1	37,433	1027,18	269,73	0,3 ± 0,3	μmol/kg
Hand 08/12	16,8	23,25	37,897	1024,8	269,73 ± 5,29	0,11 ± 0,03	μmol/kg
Hand 09/12	17,1	21,2	37,426	1027,12	276,74	0,10 ± 0,01	μmol/kg
Hand 10/12	16,4	21,2	37,696	1026,39	276,74	0,08 ± 0,002	μmol/kg
Hand 11/12	17,2	21,0	37,732	1026,39	276,74	0,09 ±	

**“When you
take a product
like this you’re
giving your-
self whole
food nutrition,
just like
an apple.”**

Healthier water through Minerals: Dr. Kurt Grange

**“When you
take a product
like the
giving
self w
food
just li
an ap**

Healthier water through

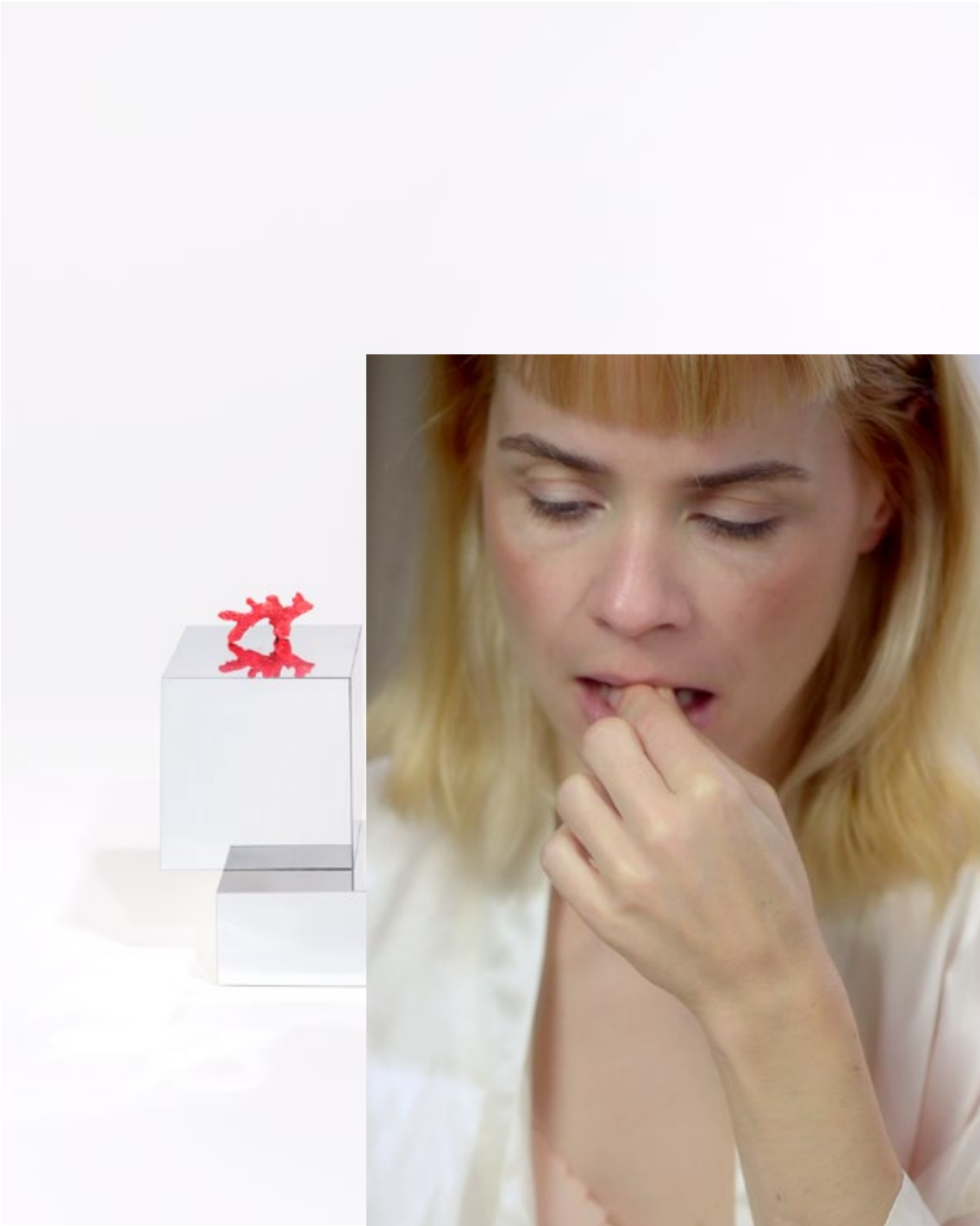
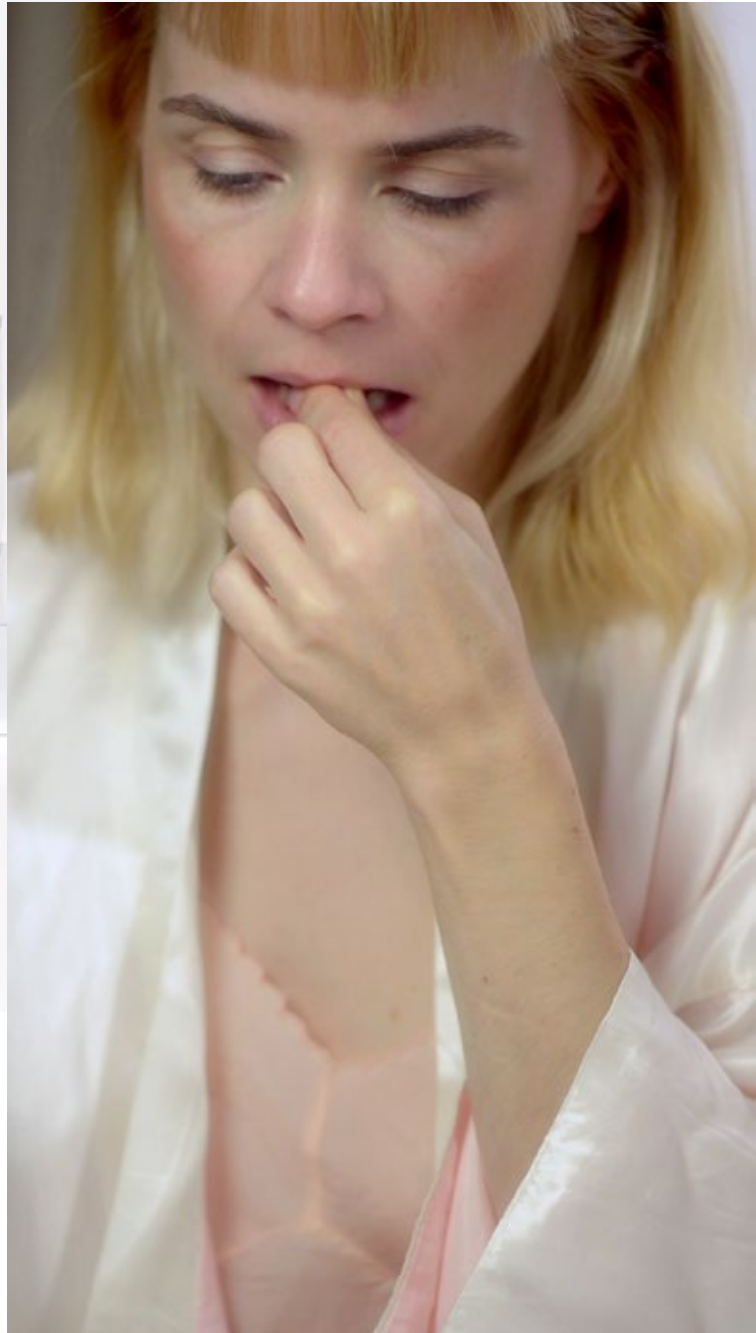
**“After just
a few days on**

**cal-
t like
ink
n
by
t.”**

**“After just
a few days on
this coral cal-
cium I felt like
I could think
again. I am
very happy
about that.”**

Barefoot on Coral Calcium “An elixir of life”

**“Let’s cure
humanity,
and let’s
grow coral
reefs all over
the world.”**

Mūsų gyvenimo įpročių svarstymai atveda Fábio Cunha atgal į kaimo vietas, esančias šiaurės Portugalijoje, kur jis gyveno iki penkiolikos. Savo fotografijos darbuose Cunha pabrėžia kaimo vietovių realybę, šiandien jau atsisakytą daugelio visuomenių, kaip betarpišką jungtį su gamta, kur žmonės yra tiesiogiai priklausomi nuo jos ritmo. Prasmė šiuose darbuose atsiskleidžia kuomet veiksmas, kiaulės skerdimas, tampa švelniai nefokusuotas. Tuomet atsisleidžia prisilietimas, artumas, jėga ir kolektyviškumas.

Masinės gamybos ir vartojimo apimtos politikos laikais, šių žmonių rankų darbas tampa vienu iš paskutinių pasipriešinimo dėmenų, susiduriančių su pasauliu trokštančiu išskirtinai naujo ir lengvo. *Mes vis dar žudome kiaules savo rankomis* yra kontrastingas šeimos tradicijos portretas, įamžintas kaip simbolinis, o ne psicho-sociologinis procesas. Tai asmeninė diagnozė, ir jeigu leisite, klausimas mums patiems: ko mums trūksta panirus į naujų technologijų hipnozę? Kokius veiksmus vis dar atliekame būdami kartu?

In order to reflect on the way we live now, Fábio Cunha returned to the rural area in the north of Portugal where he lived until the age of 15. His photographic series underlines a way of life that many societies have abandoned, one in which there is an immediate connection to nature, with people directly dependent on its rhythms. The work's meaning surfaces when the main action – the killing of a pig – fades from the foreground, and the emphasis shifts to ideas about touch, closeness, strength and collectivism.

In an era of massive production and consumption, how these people use their hands is shown as an act of resistance to a world that craves the new and easily accessible. *We Still Kill Pigs with Our Hands* is a bittersweet portrait of a familiar tradition, photographed not as a physical process, but as a symbolic one. It is a personal diagnosis that raises an important question: Hypnotized by new technologies, what are we missing? What actions are we still capable of carrying out together?

Fábio Cunha, born 1985, is a Portuguese visual artist based in Lisbon. With a background in architecture, he develops his practice within photography and installation, subverting objects, images and situations. He teaches at ETIC School and Atelier de Lisboa.

Fábio Cunha

**Mes vis dar žudome kiaules savomis rankomis /
We Still Kill Pigs with Our Hands**

Momente gimęs ženklas simbolizuoja gyvenimo pabaigos akimirką. Nepasirodantis mūsų gyvenimo metu, jis yra integrali mūsų egzistencijos dalimis.

Kerpė – kartinė natūraliojo pasaulio metafora: jai egzistuoti reikalingas švarus oras ir tikėtina, kad ji gyvuos mums jau išnykus.

Ana Zibelnik tyrinėja egzistenciją formuojančiuose fenomenuose slypintį laikinumą, efemerškumą ir laiko suvokimą. Susimastyti verčiančiuose fotografijos darbuose ji atidžiai pažvelgia į būseną, kai laiko lieka vis mažiau ir klausia ar neišvengiamas mūsų mirtingumas gali padėti permąstyti mūsų rolę gamtoje. *Juk sukamės tai mes* subtiliai kviečia atsitraukti nuo antropocentrizmo ir rasti naujus būdus pastebėti ir suprasti žmogiškus ir daugiau-nei-žmogiškus gyvenimus ir gamtovaizdžius.

A single sign with a movement symbolizing that instant in which life ends. Absent during lifetime, and yet an integral part of living existence.

A lichen is a guiding metaphor in the natural world: it needs clean air to exist, it may be alive when we are gone.

Ana Zibelnik explores temporality, ephemerality and time perception as those phenomena that inevitably mold existence. In her evocative photographic series, she zooms in on what it means to be running out of time and questions whether the inevitability of death can help us to re-think our role in nature. *We Are the Ones Turning* is a subtle invitation to move away from anthropocentrism, to start exploring new ways of noticing and understanding human and more-than-human lives and landscapes.

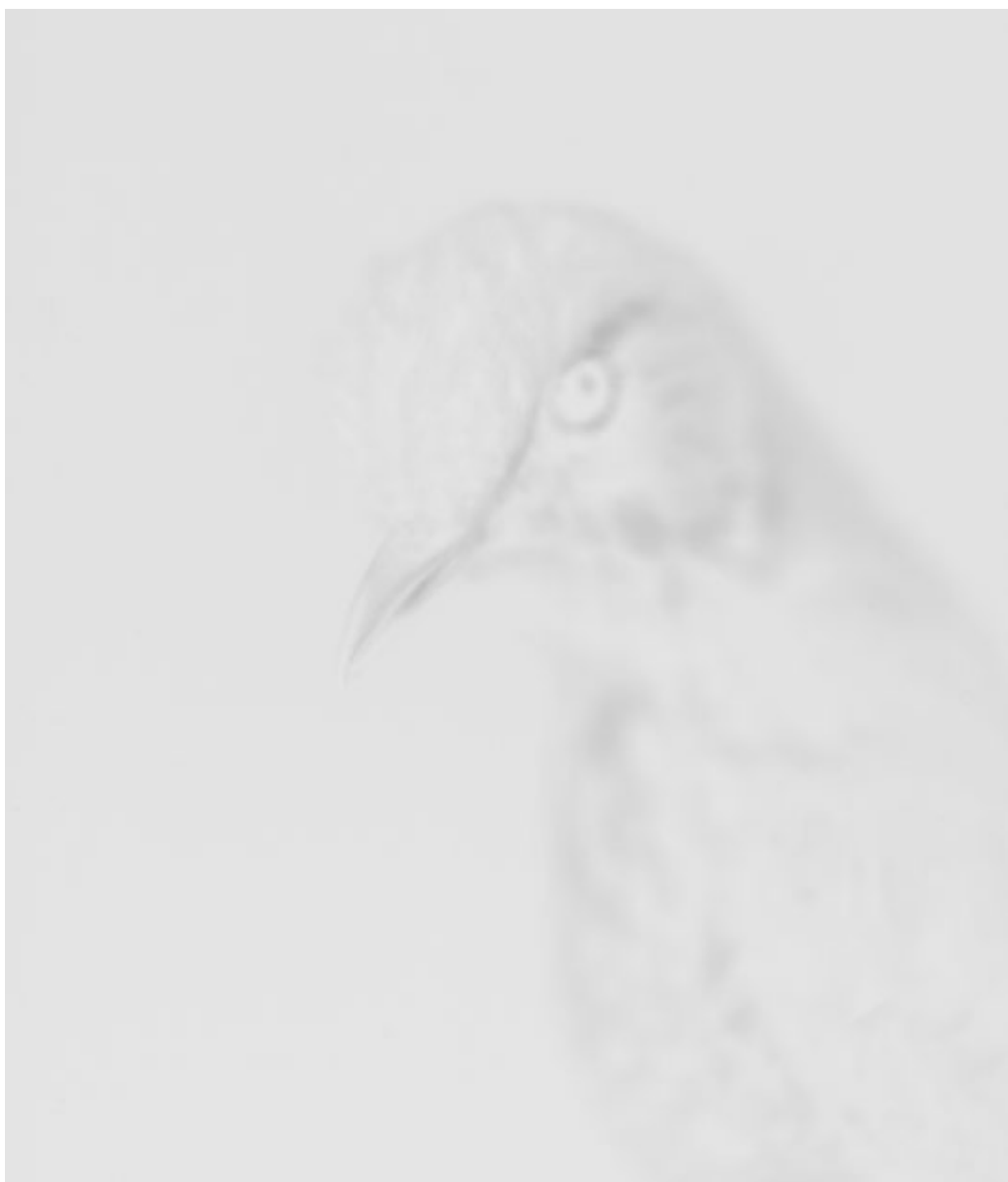
Ana Zibelnik, born 1995, is a Slovenian, Netherlands based photographer, currently working towards a MA degree in photographic theory at Leiden University. She often ventures into literature and philosophy, which notably inspire and inform her photographic series.

Ana Zibelnik

Juk sukamės tai mes / We Are the Ones Turning

Fábio Cunha
Marie Lukaszewicz
Ana Zibelnik

Cale Garrido
Exhibition curator

Gintaras Cesonis
Project manager

Kaunas Gallery Books – Parallel Platform
Publisher

Tom Mrazauskas
Design

Tautvydas Urbelis
Translation

Joseph Staines
Copy-editor (English)

Monika Triaušytė
Proofreader (Lithuanian)

???
Printer

700
Edition

ISBN
000-000-00000-0-0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced without permission. All images are © the artists, reproduced only with the permission of the artists and/or their representatives.

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

